KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 4.10.2005
KOM(2005) 475 v konečnom znení

2005/0202 (CNS)

Návrh na

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY

o ochrane osobných údajov spracovávaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach

{SEK(2005) 1241}

(predložená Komisiou)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1) KONTEXT NÁVRHU

- **Dôvody a ciele návrhu**

Európska rada 4. novembra 2004 prijala Haagsky program o posilnení slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v rámci Európskej únie[1]. Tento program Komisiu vyzýva, aby najneskôr do konca roka 2005 predložila návrhy na realizáciu zásady dostupnosti s cieľom zlepšiť medzi členskými štátmi cezhraničnú výmenu informácií o presadzovaní práva. Haagsky program zdôrazňuje, že by sa mali v týchto návrhoch prísne dodržiavať kľúčové podmienky v oblasti ochrany údajov.

Rada a Komisia v júni 2005 prijali Akčný plán, ktorým sa vykonáva Haagsky program[2]. Vychádza z oznámenia Komisie Rade a Európskemu parlamentu – Haagsky program: desať priorít na nasledujúcich päť rokov. Partnerstvo pre európsku obnovu v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.[3] Na základe tohto akčného plánu Komisia v roku 2005 predloží *návrh o (1) stanovení zásady dostupnosti informácií týkajúcich sa presadzovania práva a (2) návrh o primeranej ochrane a účinných opravných prostriedkoch na prenos osobných údajov na účely policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach.* Rada (spravodlivosť a vnútorné záležitosti) 13. júla 2005 Komisiu vo svojom vyhlásení o reakcii EÚ na bombové útoky v Londýne[4] vyzvala, aby tieto návrhy predložila do októbra 2005.

Rámcové rozhodnutie zaistí ochranu osobných údajov spracovávaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce členských štátov Európskej únie v trestných veciach (Zmluva o EÚ, hlava VI). Jeho cieľom je zlepšiť túto spoluprácu, najmä pokiaľ ide o predchádzanie terorizmu a boj proti nemu a prísne dodržiavať kľúčové podmienky v oblasti ochrany údajov. Zaistí, aby boli základné práva dodržiavané v celej Európskej únii, najmä pokiaľ ide o právo na súkromie a ochranu osobných údajov a predovšetkým vzhľadom na vykonávanie zásady dostupnosti. Taktiež zaistí, aby výmena záväzných informácií medzi členskými štátmi nebola brzdená rôznymi stupňami ochrany údajov v členských štátoch.

- **Všeobecné súvislosti**

V súvislosti s iniciatívou Talianska[5], rokovania o ochrane osobných údajov v rámci tretieho piliera sa už uskutočnili v roku 1998. Rada pre spravodlivosť a vnútorné záležitosti v tom čase prijala takzvaný Viedenský akčný plán[6]. So zreteľom na horizontálne problémy v kontexte policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach stanovuje, že možnosti harmonizácie pravidiel o ochrane údajov by sa mali preskúmať do dvoch rokov od vstupu zmluvy do platnosti. Avšak pracovnú rezolúciu o pravidlách ochrany osobných údajov v rámci nástrojov tretieho piliera Európskej únie z roka 2001 sa nepodarilo prijať[7]. Grécke predsedníctvo v júni 2003 navrhlo súbor všeobecných zásad ochrany osobných údajov v rámci tretieho piliera[8], ktoré vychádzajú zo smernice 95/46/ES o ochrane údajov a Charty základných práv Európskej únie. Orgány členských štátov Európskej únie na ochranu údajov

---

1 Ú. v. EÚ C 53, 3.3.2005, s. 1.
2 Ú. v. EÚ C 198, 12.8.2005, s. 1.
3 KOM(2005) 184, 10.5.2005.
4 Pracovný dokument Rady 11158/1/05 REV 1 JAI 255.
5 Pracovný dokument Rady 8321/98JAI 15.
6 Ú. v. ES C 19, 23.1.1999, s. 1.
7 Pracovný dokument Rady 6316/2/01 REV 2 JAI 13.
8 2514. zasadnutie Rady, spravodlivosť a vnútorné záležitosti, Luxemburg 5.-6. jún 2003, dokument Rady 9845/03 (Presse 150), s. 32.

a Európsky dozorný úradník na ochranu údajov (ďalej EDÚOÚ) v roku 2005 vyjadrili silnú podporu novému právnemu nástroju na ochranu osobných údajov v rámci tretieho piliera[9]. Európsky parlament odporučil zjednotiť jestvujúce pravidlá ochrany osobných údajov v rámci nástrojov tretieho piliera tak, aby sa zoskupili v jedinom nástroji, ktorý zaručuje rovnakú úroveň ochrany údajov ako v rámci prvého piliera[10].

Zavedenie zásady dostupnosti na základe Haagskeho programu závisí od kľúčových podmienok v oblasti ochrany údajov. Európska rada zjavne priznala, že ustanovenia o ochrane údajov, ktoré v súčasnosti existujú na európskej úrovni, by nemuseli byť dostačujúce vzhľadom na vykonávanie zásady dostupnosti, ktorá bude možno obsahovať postupy, ako je napríklad recipročný prístup k vnútroštátnym databázam a ich súčinnosť alebo priamy (on-line) prístup.

Obavy o dostatočnú úroveň ochrany údajov sa taktiež odrazili v dohode o spolupráci medzi siedmymi členskými štátmi podpísanej 27. mája v Prüme (Nemecko, Rakúsko, Belgicko, Holandsko, Luxembursko, Francúzsko a Španielsko) a ktorú odporúčajú, ako vzor na výmenu informácií medzi členskými štátmi Únie všeobecne. Ak si to vyžadujú osobitné podmienky, dohoda ustanovuje priamy automatizovaný prístup k osobným údajom v držbe jednej zmluvnej strany orgánom na presadzovanie práva druhej zmluvnej strany. Takýto druh spolupráce sa neuplatňuje, dokým ustanovenia dohody o ochrane údajov nebudú prevedené do právnych systémov zúčastnených strán.

- **Súčasné ustanovenia týkajúce sa návrhu**

Charta základných práv Európskej únie[11] výslovne uznáva právo na súkromie (článok 7) a právo na ochranu osobných údajov (článok 8). Tieto údaje musia byť riadne spracované na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom. Každý má právo na prístup k zhromaždeným údajom, ktoré sa ho týkajú, a právo na ich opravu. Dodržiavanie týchto pravidiel podlieha kontrole nezávislého orgánu.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov[12], obsahuje základné pravidlá zákonnosti spracovania osobných údajov, ako aj subjektu údajov. Obsahuje ustanovenia týkajúce sa trestných opravných prostriedkov, zodpovednosti a postihov, prenosu osobných údajov tretím krajinám, kódexu pravidiel, osobitných dozorných orgánov a pracovnej skupiny a na záver, vykonávacích pravidiel Spoločenstva. Smernica sa však nevzťahuje na činnosti, ktoré sa nachádzajú mimo právneho rozsahu Spoločenstva, ako napríklad tie, ktoré sú ustanovené v hlave VI Zmluvy o Európskej únii. Z tohto dôvodu je samotným členským štátom umožnené rozhodovať o vhodných normách spracovania a ochrany údajov. V súvislosti s hlavou VI Zmluvy o EÚ ochrana osobných údajov je vysvetlená v rámci rôznych osobitných nástrojov. Najmä v nástrojoch, ktoré na európskej úrovni zriaďujú spoločné informačné systémy, ako napríklad: Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda z roku 1990 vrátane osobitných ustanovení o ochrane údajov vzťahujúcich sa na Schengenský informačný systém[13]; Dohovor o Europole z roku 1995[14] a,

---

9 Vyhlásenie a stanovisko k uplatňovaniu práva a k výmene informácií v EÚ, prijaté na jarnej konferencii európskych orgánov na ochranu údajov, Krakov, 25.-26. apríl 2005.

10 Odporúčanie č. 1 h Európskeho parlamentu Európskej rade a Rade o výmene informácií a spolupráci týkajúcej sa teroristických trestných činov (2005/2046(INI)), prijaté 7. júna 2005.

11 Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 1, 10.

12 Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

13 Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

inter alia, pravidlá prenosu osobných údajov Europolom tretím štátom a tretím orgánom[15]; rozhodnutie, ktorým sa zriaďuje Eurojust z roku 2002[16] a pravidlá postupu spracovávania a ochrany osobných údajov v Eurojuste[17]; Dohovor o používaní informačnej technológie na colné účely z roku 1995 vrátane ustanovení o ochrane osobných údajov uplatňovaných v colnom informačnom systéme[18]; a Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z roku 2000, najmä článok 23[19]. So zreteľom na Schengenský informačný systém osobitnú pozornosť je potrebné venovať zriadeniu, prevádzke a používaniu Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II), k čomu Komisia už Rade predložila návrh rozhodnutia[20] a návrhy dvoch nariadení[21].

Okrem toho je potrebné venovať pozornosť článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a dohovoru č. 108 Rady Európy o ochrane jednotlivcov pokiaľ ide o automatizované spracovávanie osobných údajov z roku 1981, jeho dodatkovému protokolu týkajúcemu sa dozorných orgánov a cezhraničných tokov údajov z roku 2001 a odporúčaniu č. R (87) 15 z roku 1987, ktoré reguluje používanie osobných údajov v policajnej oblasti. Všetky členské štáty sú signatármi dohovoru, ale nie všetky sú signatármi dodatkového protokolu.

- **Konzistencia s inými politikami a cieľmi Únie**

Je treba uznať osobitosti spracovávania a ochrany údajov v rámci hlavy VI Zmluvy o Európskej únii. Z druhej strany by však nemali byť prekážkou súladu s celkovou politikou Únie v oblasti súkromia a ochrany údajov, ktorá vychádza z Charty základných práv EÚ a smernice 95/46/ES. Základné zásady ochrany údajov sa uplatňujú na spracovávanie údajov v rámci prvého a tretieho piliera. Okrem toho sa musí zaistiť súlad s ostatnými nástrojmi zabezpečujúcimi osobitné povinnosti, ktoré sa vzťahujú na informácie, ktoré môžu pravdepodobne byť závažné na účely predchádzania trestných činov a boja proti nim. Je potrebné venovať pozornosť rozvoju uchovávania spracovaných a uložených údajov v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných služieb elektronickej komunikácie alebo údajov, ktorá sa nachádzajú v komunikačných sieťach na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov vrátane terorizmu. Je potrebné brať osobitný zreteľ na úzke prepojenie medzi navrhovaným rámcovým rozhodnutím a návrhom Komisie na smernicu Európskeho parlamentu a Rady o uchovávaní spracovaných údajov v súvislosti s poskytovaním verejných služieb elektronickej komunikácie, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2002/58/ES[22].

2) KONZULTÁCIE SO ZÚČASTNENÝMI STRANAMI A POSÚDENIE VPLYVU

- **Diskusia zúčastnených strán**

Formy diskusie, hlavné cieľové sektory a všeobecná charakteristika respondentov

Komisia 22. novembra 2004 a 21. júna 2005 pozvala a uskutočnila konzultácie s expertmi vlád členských štátov, Islandu, Nórska a Švajčiarska a 11. januára 2005 uskutočnila

---

14 Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 2.
15 Ú. v. ES C 88, 30.3.1999, s. 1.
16 Ú. v. ES L 63, 6.3.2002, s. 1.
17 Ú. v. EÚ C 68, 19.3.2005, s. 1.
18 Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 34.
19 Ú. v. ES C 197, 12.7.2000, s. 1, 15.
20 KOM(2005) 230.
21 KOM(2005) 236, KOM(2005) 237.
22 KOM(2005) 438, 21.9.2005.

konzultácie s expertmi orgánov na ochranu údajov spomínaných štátov. Zastúpený bol tiež Európsky dozorný úradník na ochranu údajov, Europol, Eurojust a sekretariát spoločných dozorných orgánov. Hlavným účelom týchto konzultácií bolo zistiť, či existuje potreba právneho nástroja vo veci spracovania a ochrany osobných údajov v rámci tretieho piliera a ak áno, čo by malo byť jeho hlavným obsahom. Komisia sa zúčastnených strán konzultácií, inter alia, na základe dotazníku a dokumentu na diskusiu spýtala na ich postoj pokiaľ ide o všeobecný prístup nového právneho nástroja a jeho vzťah k existujúcim nástrojom, právny základ, možný rozsah pôsobnosti, zásady vzťahujúce sa na kvalitu údajov, kritériá umožňujúce zákonnosť spracovania údajov políciou a súdnymi orgánmi, osobné údaje osôb, ktoré nie sú v podozrení, požiadavky na prenos osobných údajov príslušným orgánom v ostatných členských štátoch a tretích krajinách, práva subjektu údajov, dozorné orgány a perspektívny dozorný orgán na ochranu údajov v rámci tretieho piliera.

Pracovná skupina, ktorá bola vytvorená v súlade s článkom 29 smernice 95/46/ES, dostávala o prebiehajúcom vývoji pravidelné informácie. Komisia 12. apríla a 21. júna 2005 bola prítomná na stretnutiach pracovnej skupiny pre políciu Konferencie európskych orgánov na ochranu údajov. Komisia sa 31. januára 2005 zúčastnila na „Seminári pre verejnosť: ochrana údajov a bezpečnosť občanov: aké zásady Európska únia potrebuje?“, ktorý zorganizoval Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné záležitosti. Komisia zobrala do úvahy výsledky jarnej konferencie európskych orgánov na ochranu údajov (Krakov, 25.-26. apríl 2005) a stanovisko Európskeho parlamentu uvedené, inter alia, v odporúčaní Európskeho parlamentu Európskej rade a Rade k výmene informácií a spolupráci pri teroristických trestných činoch (2005/2046(INI)), prijatom 7. júna 2005.

Zhrnutie reakcií a spôsobov, akými sa zohľadňujú

Európsky parlament ako aj orgány na ochranu údajov v rámci Európskej únie vyslovujú dôraznú podporu právnemu nástroju na ochranu osobných údajov v rámci tretieho piliera. Zástupcovia vlád členských štátov, Islandu, Nórska a Švajčiarska, Europolu a Eurojustu ohľadom tejto záležitosti nevyslovili spoločné stanovisko. Komisia by však mohla z toho vyvodiť závery, že voči myšlienke takéhoto nástroja nebolo zásadného odporu. Zjavne panovala zhoda o tom, že vykonávanie zásady dostupnosti musia sprevádzať vhodné vyvažujúce pravidlá v oblasti ochrany údajov. Niektoré členské štáty uviedli, že by sa mal najprv určiť spôsob budúcej výmeny informácií a iba následne by sa mali stanoviť pravidlá ochrany osobných údajov. Niektoré štáty uprednostnili, aby sa súbor osobitných ustanovení stal súčasťou aktu o zásade dostupnosti.

Komisia po zvážení týchto rôznych stanovísk zastáva názor, že vykonávanie zásady dostupnosti bude ďalej pôsobiť na rozvoj a od základu zmení kvalitu a intenzitu výmeny informácií medzi členskými štátmi. Takýto vývoj bude mať vo veľkej miere vplyv na osobné údaje a na právo na ochranu údajov. Vyžaduje si to vhodné vyváženie. Treba zvážiť nedávne iniciatívy, ktorých cieľom bol na viac či menej cielenom základe priamy automatizovaný prístup, ktorý môže zvýšiť riziko výmeny nezákonných, nepresných alebo neaktualizovaných údajov. Tieto iniciatívy predpokladajú, že kontrolór údajov už nebude *v každom jednotlivom prípade* môcť overiť zákonnosť prenosu a presnosť príslušných údajov. V dôsledku toho to musí byť spojené s prísnymi záväzkami, aby bola neustále zabezpečená a overená kvalita údajov, ku ktorým by bol udelený priamy automatizovaný prístup.

Pri venovaní osobitnej pozornosti vplyvu vykonávania zásady dostupnosti sú ustanovenia týkajúce sa práve jednotlivých aspektov ochrany údajov nedostatočné. Právny nástroj ochrany osobných údajov v rámci tretieho piliera môže v zásade prispieť k posilneniu policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach pokiaľ ide o ich účinnosť, ako aj zákonnosť a súlad so základnými právami, najmä s právom na ochranu osobných údajov.

Takýto nástroj je obzvlášť potrebný najmä s ohľadom na vykonávanie zásady dostupnosti a k jeho rozvoju musí dôjsť v súčinnosti s vykonávaním tejto zásady. Nakoľko je to možné, rámcové rozhodnutie by sa malo niesť v duchu a sledovať štruktúru smernice 95/46/ES pri zohľadnení osobitných potrieb policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach a v súvislosti so zásadou proporcionality. Odporúčanie Európskej rady č. R(87)15 z roku 1987, ktoré upravuje používanie údajov v policajnej oblasti, sa zohľadnilo s cieľom prevodu jeho hlavných zásad do právne záväzných ustanovení na úrovni EÚ. Mali by sa stanoviť jasné pravidlá pokiaľ ide o ochranu osobných údajov, ktoré sa sprístupnia alebo boli sprístupnené príslušným orgánom ostatných členských štátov. Toto predpokladá systém na zaistenie kvality spracovania príslušných údajov. Súčasťou takéhoto systému musia byť ustanovenia určujúce príslušné práva subjektu údajov a právomoci dozorných orgánov, nakoľko výkon týchto práv a právomocí pravdepodobne prispeje ku kvalite príslušných údajov.

- **Posúdenie vplyvu**

Zohľadnené boli tieto možnosti: uplatniteľnosť smernice 95/46/ES; žiadny alebo neskorší návrh ustanovení o ochrane osobných údajov v rámci tretieho piliera; ohraničený súbor osobitných ustanovení v právnom akte, ktorý sa týka výmeny informácií v zmysle zásady dostupnosti; rámcové rozhodnutie o ochrane osobných údajov v rámci tretieho piliera. So zreteľom na poslednú možnosť bol vyhotovený posudok o tom, či by sa mal takýto nástroj vzťahovať aj na výmenu informácií prostredníctvom informačných systémov a orgánmi zriadenými na úrovni EÚ.

Základné a úplné ustanovenia smernice 95/46/ES sa nedajú uplatňovať v rámci tretieho piliera tak, ako je to uvedené v jej článku 3 ods. 2. Aj keby došlo k vymazaniu tohto článku, neznamenalo by to automaticky možnosť uplatňovať smernicu o policajnej a justičnej spolupráci v trestných veciach. Po prvé, smernica úplne nezohľadňuje osobitosti tejto spolupráce, ktoré si vyžadujú trochu vyšší stupeň presnosti. Po druhé, musia byť dodržané legislatívne požiadavky, ktoré spadajú do rámca hlavy VI Zmluvy o Európskej únii, ktorej zámerom je posilnenie policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach. Je nutné vylúčiť možnosť žiadneho alebo neskoršieho návrhu ustanovení o spracovaní a ochrane údajov v rámci tretieho piliera. Táto možnosť môže predpokladať zavedenie nových spôsobov výmeny informácií pri vykonávaní zásady dostupnosti bez zaistenia prísneho dodržiavania kľúčových podmienok v oblasti ochrany údajov. Vzhľadom na vplyv zásady dostupnosti obmedzený súbor osobitných ustanovení v rámci právneho aktu týkajúceho sa výmeny informácií v zmysle zásady dostupnosti nebude postačovať. Jedinou uspokojujúcou možnosťou je rámcové rozhodnutie o ochrane osobných údajov spracovaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach. Nie je pravdepodobné, že by táto možnosť mala za následky značné, ak vôbec nejaké administratívne náklady znášané členskými štátmi.

Komisia vykonala posúdenie vplyvov; čo je uvedené v pracovnom programe a správa obsahujúca posúdenie vplyvov je dostupná na http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

3) PRÁVNE ASPEKTY NÁVRHU

- **Zhrnutie navrhovaných opatrení**

Navrhované rámcové rozhodnutie obsahuje všeobecné pravidlá zákonnosti spracovania osobných údajov, ustanovenia týkajúce sa osobitných spôsobov spracovania (prenos a sprístupňovanie osobných údajov príslušným orgánom ostatných členských štátov, ďalšie

spracovanie, najmä ďalší prenos údajov zaslaných príslušnými orgánmi ostatných členských štátov alebo nimi sprístupnených), práva subjektu údajov, dôvernosť a bezpečnosť spracovania, zákonné opravné prostriedky, záväzky, postihy, dozorné orgány a pracovné skupiny vo veci ochrany jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov. Osobitná pozornosť sa musí venovať zásade, že prenos osobných údajov sa môže uskutočniť iba tým tretím krajinám a medzinárodným orgánom, ktoré zabezpečia náležitú úroveň ochrany. Rámcovým rozhodnutím sa vytvorí mechanizmus, ktorého cieľom je dodržiavanie tejto zásady v rámci celej EÚ.

- **Právny základ**

Rámcové rozhodnutie vychádza z článkov 30, 31 a článku 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy o Európskej únii. Najmä v súvislosti s vykonávaním zásady dostupnosti sú príslušné ustanovenia pokiaľ ide o spracovanie a ochranu osobných údajov vrátane spoločných noriem na prenos osobných údajov tretím krajinám a medzinárodným orgánom základom zlepšenia policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, najmä v oblasti boja proti terorizmu a závažnej trestnej činnosti. Členské štáty si naostatok budú navzájom viac dôverovať, ak budú existovať jasné a spoločné pravidlá ďalšieho možného prenosu vymieňaných údajov tretím stranám, najmä tretím krajinám. Navrhované ustanovenia zabezpečia, že výmena informácií medzi príslušnými orgánmi nebude dotknutá rôznymi úrovňami ochrany údajov v členských štátoch.

- **Zásada subsidiarity a proporcionality**

Rámcové rozhodnutie reaguje na situácie, ktoré majú osobitný význam pre policajnú a justičnú spoluprácu v trestných veciach medzi členskými štátmi, najmä pri výmene informácií s cieľom zaistiť a podporiť účinné a zákonné opatrenia na predchádzanie trestným činom a boja proti nim, najmä v prípade závažnej trestnej činnosti a terorizmu vo *všetkých* členských štátoch. Riešenia na úrovni jednotlivých štátov, na dvojstrannej alebo viacstrannej úrovni môžu pomôcť jednotlivým členským štátom, avšak nebrali by zreteľ na potrebu zaistenia vnútornej bezpečnosti celej Únie. Informačné potreby orgánov presadzujúcich právo sú vo veľkej miere určované úrovňou integrácie medzi krajinami. Odhaduje sa, že výmena informácií medzi členskými štátmi na účely presadzovania práva sa zvýši a preto je potrebné, aby boli tieto potreby doplnené príslušnými pravidlami spracovania a ochrany údajov. Toto rámcové rozhodnutie berie zreteľ na zásadu subsidiarity ustanovenú článkom 2 Zmluvy o Európskej únii a článkom 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva do tej miery, nakoľko je jeho zámerom aproximácia zákonov a právnych predpisov členských štátov, čo členské štáty nemôžu náležite uskutočniť pri jednostrannom konaní a čo si vyžaduje koordinovanú činnosť v rámci Európskej únie. V súlade s princípom proporcionality, tak, ako je uvedené v spomenutom článku 5, toto rozhodnutie neprekračuje rámec toho, čo je nutné na dosiahnutie vytýčeného cieľa. Konkrétne toto rozhodnutie iba odkazuje na spracovanie osobných údajov natoľko, nakoľko to má význam pre policajnú a justičnú spoluprácu v trestných veciach.

- **Výber nástrojov**

Navrhovaný nástroj: rámcové rozhodnutie. Cieľom tohto právneho nástroja je aproximácia zákonov a právnych predpisov členských štátov pokiaľ ide o ochranu osobných údajov spracovaných na účely predchádzania trestnej činnosti a boja proti nej.

4) VPLYV NA ROZPOČET

Vykonávanie navrhovaného rámcového rozhodnutia by si vyžiadalo iba nízke dodatočné administratívne výdavky, ktoré by rozpočet Európskych spoločenstiev znášal. Výdavky by sa týkali služieb sekretariátu výboru a dozorného orgánu a stretnutí týchto orgánov, ktoré sa zriadia podľa článkov 16 a 31.

2005/0202 (CNS)

Návrh na

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY

o ochrane osobných údajov spracovávaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok 30, článok 31 a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie[23],

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu[24],

keďže:

(1) Európska únia si dala za cieľ udržiavať a rozvíjať Úniu ako priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti; vysoký stupeň bezpečnosti sa zabezpečí súčinnosťou medzi členskými štátmi a v oblastiach policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach.

(2) Spoločný postup v oblasti policajnej spolupráce podľa článku 30 ods. 1 písm. b) Zmluvy o Európskej únii a spoločnom postupe pri justičnej spolupráci v súdnych veciach podľa článku 31 ods. 1 písm. a) Zmluvy o Európskej únii predpokladajú nevyhnutnosť spracovávania závažných informácií, čo by malo byť predmetom príslušných ustanovení o ochrane osobných údajov.

(3) Legislatíva spadajúca do rámca hlavy VI Zmluvy o Európskej únii by mala posilniť policajnú a justičnú spoluprácu v trestných veciach s ohľadom na jej účinnosť ako aj zákonnosť a súlad so základnými právami, najmä právom na súkromie a ochranou osobných údajov. Spoločné normy, pokiaľ ide o spracovanie a ochranu osobných údajov spracovaných na účely predchádzania trestnej činnosti o boja proti nej, môžu prispieť k dosiahnutiu oboch cieľov.

(4) Haagsky program o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii, ktorý Európska rada prijala 4. novembra 2004, zdôrazňuje potrebu novátorského prístupu k cezhraničnej výmene informácií o presadzovaní práva na základe prísneho sledovania kľúčových podmienok v oblasti ochrany údajov a vyzval Komisiu, aby v tejto veci predložila návrhy najneskôr do konca roka 2005. Premietlo sa to *Akčného plánu Rady a Komisie, ktorým sa vykonáva Haagsky program o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii*[25].

(5) Výmena osobných údajov v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, predovšetkým na základe zásady dostupnosti informácií tak, ako je to stanovené v Haagskom programe, by sa mala opierať o jasné záväzné pravidlá, ktoré

---

23 …

24 …

25 Ú. v. EÚ C 198, 12.8.2005, s. 1.

zvyšujú vzájomnú dôveru medzi príslušnými orgánmi a ktoré zaisťujú, že príslušné informácie sú chránené takým spôsobom, ktorý pri úplnom dodržiavaní základných práv vylučuje zámerné hatenie tejto spolupráce medzi členskými štátmi. Jestvujúce nástroje na európskej úrovni nepostačujú. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov[26] sa nevzťahuje na spracovanie osobných údajov v priebehu činnosti, ktorá je mimo rozsahu práva Spoločenstva, ako je napríklad činnosť stanovená v hlave VI Zmluvy o Európskej únii a v hociktorom prípade operácií spracovania, ktorý sa týka verejnej bezpečnosti, obrany, bezpečnosti štátu a činností štátu v oblasti trestného práva.

(6) Právny nástroj týkajúci sa spoločných noriem ochrany osobných údajov spracovaných na účely predchádzania trestnej činnosti a boja proti nej by mal byť v súlade s celkovou stratégiou Európskej únie v oblasti ochrany súkromia a údajov. Pri zohľadnení potreby zlepšenia účinnosti zákonných činností polície, colných súdnych a iných príslušných orgánov, kde to len bude možné, tento nástroj by mal preto ísť v stopách existujúcich a osvedčených zásad a ustanovení, predovšetkým tých, ktoré sú stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES a týkajú sa výmeny informácií Europolom, Eurojustom alebo informácií spracovaných prostredníctvom colného informačného systému alebo porovnateľných nástrojov.

(7) Aproximácia právnych predpisov členských štátov by nemala mať za následok zníženie ochrany údajov, ktorú poskytujú, ale naopak by mala zabezpečiť vysoký stupeň ochrany v rámci Únie.

(8) Je potrebné konkretizovať ciele ochrany údajov v rámci policajnej a justičnej spolupráce a stanoviť pravidlá pokiaľ ide o zákonnosť spracovania osobných údajov s cieľom zabezpečiť, aby akákoľvek informácia, ktorá sa môže vymeniť, bola spracovaná zákonne a v súlade so základnými zásadami súvisiacimi s kvalitou údajov. Súčasne by nemali byť žiadnym spôsobom ohrozené zákonné činnosti polície, colných, súdnych a iných príslušných orgánov.

(9) Zabezpečiť vysoký stupeň ochrany osobných údajov občanov Európskej únie si vyžaduje spoločné ustanovenia na určenie zákonnosti a kvality údajov spracovaných príslušnými orgánmi v ostatných členských štátoch.

(10) Na európskej úrovni je primerané stanoviť podmienky, na základy ktorých by príslušným orgánom členských štátov bolo dovolené prenášať a sprístupňovať osobné údaje orgánom a súkromným osobám v ostatných členských štátoch.

(11) Ďalšie spracovanie osobných údajov, ktoré zaslali alebo sprístupnili príslušné orgány iného členského štátu, najmä ďalší prenos alebo sprístupnenie takýchto údajov by mali podliehať spoločným pravidlám na úrovni EÚ.

(12) V prípade prenosu osobných údajov z jedného členského štátu Európskej únie do tretích krajín alebo medzinárodných orgánov by tieto údaje mali v zásade požívať výhody z primeraného stupňa ochrany.

(13) Toto rámcové rozhodnutie by malo určiť postup prijatia nevyhnutných opatrení s cieľom posúdiť stupeň ochrany údajov v tretích krajinách a medzinárodných orgánoch.

---

[26] Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

(14) S cieľom zaistiť ochranu osobných údajov bez toho, aby bol ohrozený účel vyšetrovania trestných činov, je nevyhnutné určiť práva subjektu údajov.

(15) Je primerané stanoviť spoločné pravidlá týkajúce sa dôvernosti a bezpečnosti spracovania, záväzkov a postihov pri nezákonnom používaní príslušnými orgánmi ako aj zákonných opravných prostriedkov, ktoré sú k dispozícii jednotlivcovi, ktorého údaje sú zozbierané. Okrem toho je potrebné, aby členské štáty stanovili postihy trestných činov v prípade obzvlášť závažných a zámerne spáchaných neoprávnených porušení ustanovení o ochrane údajov.

(16) Zriadenie dozorných orgánov v členských štátoch, ktoré by svoje funkcie vykonávali úplne nezávisle, je základným prvkom ochrany osobných údajov spracovaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce medzi členskými štátmi.

(17) Takéto orgány by mali mať nevyhnutné prostriedky na vykonávanie svojich povinností vrátane právomoci vyšetrovania a intervencie, najmä v prípadoch sťažností od fyzických osôb a právomoci zúčastniť sa na súdnom konaní. Tieto orgány by mali pomáhať zaisťovať transparentnosť spracovania v členských štátoch, pod ktorých jurisdikciu spadajú. Právomoci týchto orgánov by však nemali zasahovať do osobitných pravidiel stanovených pre trestné konania a do nezávislosti súdnictva.

(18) Mala by sa vo výkone svojich funkcií zriadiť úplne nezávislá pracovná skupina vo veci ochrany fyzických osôb pokiaľ ide o spracovanie osobných údajov na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov. Pracovná skupina by mala Komisii a členským štátom radiť a najmä prispievať k jednotnému uplatňovaniu vnútroštátnych pravidiel prijatých na základe tohto rámcového rozhodnutia.

(19) Článok 47 Zmluvy o Európskej únii stanovuje, že žiadne z jej ustanovení nemá vplyv na Zmluvu o založení Európskych spoločenstiev alebo nasledujúce zmluvy a akty, ktoré ich pozmeňujú alebo dopĺňajú. V dôsledku toho toto rámcové rozhodnutie nemá vplyv na ochranu osobných údajov v zmysle práva Spoločenstva, najmä ako to ustanovuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe týchto údajov[27] a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách)[28].

(20) Súčasné rámcové rozhodnutie nemá vplyv na osobitné ustanovenia ochrany údajov stanovené v príslušných právnych nástrojov vzťahujúcich sa na spracovanie a ochranu osobných údajov Europolom, Eurojustom a colným informačným systémom.

(21) Ustanovenia týkajúce sa ochrany osobných údajov, ktoré sú ustanovené v hlave IV dohovoru z roku 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach[29] (ďalej ako „Schengenský dohovor“) a ktoré sú zahrnuté do rámca Európskej únie podľa článku protokolu pripojeného k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho

---

27 Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.
28 Ú. v. ES L 201, 31.7.2001, s. 37.
29 Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

spoločenstva, by sa mali nahradiť pravidlami tohto rámcového nariadenia na účely záležitostí spadajúcich do rámca Zmluvy do EÚ.

(22) Je primerané, aby sa toto rámcové rozhodnutie vzťahovalo na osobné údaje, ktoré sú spracované v rámci Schengenského informačného systému druhej generácie a ktoré súvisia s výmenou doplnkových informácií podľa rozhodnutia SVZ/2006/ ... o zriadení, prevádzkovaní a používaní Schengenského informačného systému druhej generácie.

(23) Rámcovým rozhodnutím nie sú dotknuté pravidlá vzťahujúce sa na nezákonný prístup k údajom, ako to predvída rámcové rozhodnutie Rady 2005/222/SVZ z 24. februára 2005 o útokoch na informačné systémy[30].

(24) Je primerané nahradiť článok 23 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie[31].

(25) Akýkoľvek odkaz na Dohovor Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na automatizované spracovanie osobných údajov by sa mal chápať ako odkaz na toto rámcové rozhodnutie.

(26) Nakoľko ciele opatrenia, ktoré treba prijať, predovšetkým určenie spoločných pravidiel ochrany osobných údajov spracovaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, členské štáty konajúce osamote nemôžu dosiahnuť v dostatočnej miere a tieto ciele sa môžu z dôvodu rozsahu a účinkov tohto opatrenia v lepšej miere dosiahnuť na úrovni Európskej únie, Rada môže preto prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, ako to ustanovuje článok 5 Zmluvy o ES a uvádza článok 2 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality, ktorá je ustanovená v článku 5 Zmluvy o ES, toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.

(27) Spojené kráľovstvo sa zúčastňuje na tomto rámcovom rozhodnutí v súlade s článkom 5 Protokolu, ktorým sa začleňuje schengenské acquis do rámca Európskej únie, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k Zmluve o založení ES a v súlade s článkom 8 ods. 2 rozhodnutia Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského acquis[32].

(28) Írsko sa zúčastňuje na tomto rozhodnutí v súlade s článkom 5 Protokolu, ktorým sa začleňuje schengenské acquis do rámca Európskej únie, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a k Zmluve o založení ES a v súlade s článkom 6 ods. 2 rozhodnutia Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského acquis.

(29) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského acquis v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského acquis, ktoré sa vzťahuje na oblasť

---

30 Ú. v. EÚ L 69, 16.3.2005, s. 67.
31 Ú. v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3.
32 Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43.

uvedenú v článku 1 bode H rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k tejto dohode[33].

(30) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto rámcové rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského acquis v zmysle Dohody podpísanej Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského acquis, ktoré sa vzťahuje na oblasť uvedenú v článku 1 bode H rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 v súvislosti s článkom 4 ods. 1 rozhodnutia Rady 2004/849/ES o podpise v mene Európskej únie a o predbežnom vykonávaní niektorých ustanovení dohody[34].

(31) Toto rámcové rozhodnutie predstavuje akt, ktorý úzko vychádza zo schengenského *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 1 Aktu o pristúpení z roku 2003.

(32) Rámcové rozhodnutie dodržiava základné práva a pridŕža sa uznaných zásad, najmä Chartou základných práv Európskej únie. Snahou tohto rámcového rozhodnutia je zabezpečiť úplné dodržiavanie práva na súkromie a práva na ochranu osobných údajov uvedených v článkoch 7 a 8 Charty základných práv Európskej únie,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

KAPITOLA I
PREDMET, VYMEDZENIE POJMOV A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1
Predmet

1. Toto rámcové rozhodnutie určuje spoločné normy na zaistenie ochrany jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, ako je to ustanovené v hlave VI Zmluvy o Európskej únii.

2. Členské štáty zabezpečia, že sprístupnenie osobných údajov príslušným orgánom ostatných štátov nie je ani obmedzené ani zakázané z dôvodov súvisiacich s ochranou osobných údajov, ako to ustanovuje rámcové rozhodnutie.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

a) „osobné údaje“ znamenajú akúkoľvek informáciu, ktorá sa týka identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby („subjektu údajov“); identifikovateľná osoba je osoba, ktorú možno identifikovať, priamo alebo nepriamo, najmä pomocou overenia identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých faktorov špecifických pre jeho fyzickú, fyziologickú, duševnú, hospodársku, kultúrnu alebo sociálnu identitu;

b) „spracovanie osobných údajov“ („spracovanie“) znamená akúkoľvek operáciu alebo komplex operácií, ktorá sa vykonáva na osobných údajoch, či už automatickými prostriedkami, alebo nie, ako je zber, zaznamenávanie, organizácia, uchovávanie, úprava alebo pozmenenie, vyhľadávanie, nahliadnutie, používanie, sprístupnenie

[33] Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.
[34] Ú. v. EÚ L 368, 15.12.2004, s. 26.

prenosom, šírenie alebo sprístupnenie iným spôsobom, upravenie alebo kombinácia, blokovanie, vymazanie alebo zničenie;

c) „registračný systém osobných údajov“ („registračný systém“) znamená akúkoľvek štruktúrovanú zostavu osobných údajov, ktoré sú prístupné podľa konkrétnych kritérií, či už centralizované, decentralizované, alebo rozptýlené na funkčnej alebo geografickej základe;

d) „kontrolór“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, verejný orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ktorý sám, alebo v spojení s inými, určí účely a prostriedky spracovania osobných údajov; tam, kde účely a prostriedky spracovania určuje vnútroštátne právo alebo právne predpisy prijaté v súlade s hlavou VI Zmluvy o Európskej únii, kontrolór alebo osobitné kritéria na jeho navrhnutie môžu byť menované na základe vnútroštátneho práva alebo práva na základe hlavy VI Zmluvy o Európskej únii;

e) „spracovateľ“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, štátny orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ktorý spracováva osobné údaje v mene kontrolóra;

f) „tretia strana“ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, štátny orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, ako subjekt údajov, ten, kto spracovanie riadi, spracovateľ a osoby, ktoré sú na základe priameho poverenia kontrolóra alebo spracovateľom poverené spracovať údaje;

g) „príjemca“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, štátny orgán, agentúru alebo akýkoľvek iný orgán, pre ktorý sa údaje sprístupňujú, či to je tretia strana alebo nie;

h) „súhlas subjektu údajov s údajmi“ znamená slobodne poskytnutú a informovanú indikáciu jeho prianí, ktorou subjekt údajov prejaví svoj súhlas, aby sa osobné údaje, ktoré sa ho týkajú, spracovali;

i) „medzinárodné orgány“ znamenajú orgány alebo organizácie zriadené na základe medzinárodných zmlúv;

j) „príslušné orgány“ znamenajú policajné sily, colné, súdne alebo iné príslušné orgány členských štátov v zmysle článku 29 Zmluvy o Európskej únii.

Článok 3
Rozsah pôsobnosti

1. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje na spracovanie osobných údajov vcelku alebo čiastočných údajov, automatickými prostriedkami, a na spracovanie osobných údajov inými ako automatizovanými prostriedkami, ktoré tvoria časť registračného systému alebo určených pre to, aby tvorili časť registračného systému, príslušnými orgánmi na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov.

2. Toto rámcové rozhodnutie sa neuplatňuje na spracovanie osobných údajov:

   – Európskym policajným úradom (Europol),

   – Európskou jednotkou justičnej spolupráce (Eurojust),

   – Colným informačným systémom zriadeným podľa dohovoru navrhnutého na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o používaní informačných technológií na colné účely a všetky jeho zmeny a doplnenia.

KAPITOLA II
VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ TÝKAJÚCE SA ZÁKONNOSTI SPRACOVANIA OSOBNÝCH ÚDAJOV

Článok 4
Zásady týkajúce sa kvality údajov

1. Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje musia byť:

   a) spracované nestranne a zákonne;

   b) zhromaždené na určené, jasné a zákonné účely a nebudú sa ďalej spracovávať spôsobmi, ktoré nie sú zlučiteľné s týmito účelmi. Ďalšie spracovanie údajov na historické, štatistické alebo vedecké účely sa nepovažuje za nezlučiteľné, pod podmienkou, že členské štáty zabezpečia primerané bezpečnostné opatrenia;

   c) dostatočné, relevantné a nie neprimerané vo vzťahu k účelom, na ktoré sú zhromažďované a/alebo ďalej spracované;

   d) presné a tam, kde je to nevyhnutné, aktualizované. Musí sa vykonať každé primerané opatrenie, aby sa zaistilo, že údaje, ktoré sú nepresné alebo neúplné so zreteľom na účely, na ktoré boli zhromažďované, alebo na ktoré sú ďalej spracovávané, sa vymažú alebo opravia. Členské štáty môžu ustanoviť spracovanie údajov podľa stupňov presnosti a spoľahlivosti v prípadoch, v ktorých musia zabezpečiť rozlíšenie údajov podľa stupňa ich presnosti a spoľahlivosti a najmä rozlíšiť, kedy sa údaje zakladajú na skutočnostiach a kedy na názoroch a osobných hodnoteniach;

   e) udržiavané vo forme, ktorá umožňuje identifikáciu subjektov údajov na časové obdobie, ktoré nepresahuje časové obdobie, ktoré je nevyhnutné na účely, na ktoré boli údaje zhromaždené alebo na ktoré sú ďalej spracovávané. Členské štáty stanovia primerané bezpečnostné opatrenia pre osobné údaje uložené na dlhšie obdobia na historické, štatistické alebo vedecké použitie.

2. Úlohou kontrolóra je zaistiť dodržiavanie odseku 1.

3. Členské štáty ustanovia spôsob, ako jasne rozlíšiť osobné údaje

   – osoby, ktorá je podozrivá zo spáchania trestného činu alebo spoluúčasti na ňom,
   – osoby, ktorá bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu,
   – osoby, s ohľadom na ktorú existujú vážne dôvody domnievať sa, že spácha trestný čin,
   – osoby, ktorá môže byť vyzvaná poskytnúť svedectvo vo vyšetrovaní v súvislosti s trestnými činmi alebo následnými trestnými konaniami,
   – osoby, ktorá sa stala obeťou trestného činu alebo s ohľadom na ktorú existujú určité skutočnosti, ktoré odôvodňujú domnienku, že by sa mohla stať obeťou trestného činu,
   – osoby, ktorá môže poskytovať informácie o trestných činoch,
   – kontaktnej osoby alebo spoločníka jednej z osôb, ktoré sa spomínajú vyššie, a
   – osoby, ktorá nepatrí do žiadnej kategórie, ktoré sú uvedené vyššie.

4. Členské štáty zabezpečia, že spracovanie osobných údajov je nevyhnuté iba ak

   – existujú vážne dôvody vychádzajúce z podložených skutočností, domnievať sa, že príslušné osobné údaje by umožnili, uľahčili alebo urýchlili predchádzanie, vyšetrovanie, odhaľovanie alebo stíhanie trestných činov, a

   – neexistuje žiadny iný prostriedok, ktorý by mal menší dopad na subjekt údajov a

   – spracovanie údajov nepresahuje mieru vo vzťahu na príslušný trestný čin.

Článok 5
Kritériá umožňujúce zákonnosť spracovania údajov

Členské štáty zabezpečia, aby mohli osobné údaje spracovať iba príslušné orgány, ak to ustanovuje zákon stanovujúci, že spracovanie je nevyhnutné na splnenie zákonnej úlohy príslušného orgánu a na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov.

Článok 6
Spracovanie osobitných kategórií údajov

1. Členské štáty zamedzia spracovaniu osobných údajov prezrádzajúcich rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie, členstvo v odborových zväzoch a spracovaniu údajov týkajúcich sa zdravia alebo sexuálneho života.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje tam, kde

   – spracovanie ustanovuje zákon a je rozhodne nevyhnutné na splnenie zákonnej úlohy príslušného orgánu na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov alebo ak dal k spracovaniu subjekt údajov výslovný súhlas, a

   – členské štáty ustanovia vhodné osobitné bezpečnostné opatrenia, napríklad prístup k dotknutým údajom iba zamestnancom, ktorí sú zodpovední za splnenie zákonnej úlohy, ktorá oprávňuje spracovanie.

Článok 7
Časové lehoty uchovávania osobných údajov

1. Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje nie sú uchované dlhšie ako je nevyhnutné na účely, na ktoré boli zozbierané, pokiaľ vnútroštátne právo nestanovuje inak. Osobné údaje osôb uvedených v článku 4 ods. 3 posledná zarážka sa uložia iba tak dlho, ako je to rozhodne nevyhnutné na účely, na ktoré boli zozbierané.

2. Členské štáty zabezpečia primerané procesné a technické opatrenia na zaistenie dodržania časových lehôt na uchovanie osobných údajov. Súlad s týmito časovými lehotami sa bude pravidelne kontrolovať.

KAPITOLA III
Osobitné spôsoby spracovania

ČASŤ I – PRENOS A SPRÍSTUPNENIE OSOBNÝCH ÚDAJOV PRÍSLUŠNÝM ORGÁNOM OSTATNÝCH ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

Článok 8

Prenos a sprístupnenie osobných údajov príslušným orgánom ostatných členských štátov

Členské štáty zabezpečia, že sa osobné údaje prenášajú a sprístupňujú príslušným úradom ostatných členských štátov, ak je to nevyhnutné na splnenie zákonnej úlohy orgánu, ktorý je zodpovedný za prenos alebo dodanie, a na účely predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov.

Článok 9

Overenie kvality prenášaných alebo sprístupňovaných údajov

1. Členské štáty zabezpečia, že k overeniu kvality osobných údajov dôjde najneskôr pred ich prenosom alebo sprístupnením. Pokiaľ je to možné, vo všetkých prenosoch údajov by mali byť uvedené súdne rozhodnutia, ako aj rozhodnutia o nestíhaní a údaje vychádzajúce zo stanovísk alebo osobného hodnotenia by mali byť preverené zo zdroja ešte pred prenosom a mal by byť uvedený stupeň ich presnosti a spoľahlivosti.

2. Členské štáty zabezpečia, že kvalita osobných údajov, ktoré sú príslušným orgánom ostatných členských štátov sprístupňované priamym automatizovaným prístupom, sa pravidelne overuje s cieľom zaistiť presnosť a aktuálnosť sprístupňovaných údajov.

3. Členské štáty zabezpečia, že nedôjde k prenosu alebo sprístupneniu osobných údajov, ktoré už nie sú presné.

4. Členské štáty zabezpečia, že príslušný orgán, ktorý uskutočnil prenos alebo sprístupnenie osobných údajov pre príslušný orgán iného členského štátu, tomuto príslušnému orgánu okamžite oznámi, ak z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie subjektu údajov zistí, že príslušné údaje by sa nemali prenášať alebo sprístupňovať alebo že došlo k prenosu alebo sprístupneniu nepresných alebo neaktuálnych údajov.

5. Členské štáty zabezpečia, že príslušný orgán, ktorý dostal oznámenie podľa odseku 4, príslušné údaje vymaže alebo opraví. Okrem toho tento orgán opraví príslušné údaje, ak zistí, že sú nesprávne. Ak má tento orgán dostatočné dôvody domnievať sa, že osobné údaje, ktoré dostal, sú nepresné a musia sa vymazať, bezodkladne to oznámi príslušnému orgánu, ktoré prenos alebo sprístupnenie príslušných údajov uskutočnil.

6. Členské štáty bez tohto, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné konanie, zabezpečia, že osobné údaje sú na žiadosť subjektu údajov označené, ak subjekt údajov popiera ich presnosť a ak nie je možné presvedčiť sa o ich presnosti alebo nepresnosti. Takúto značku je možné vymazať iba so súhlasom subjektu údajov alebo na základe rozhodnutia príslušného súdu alebo príslušného dozorného orgánu.

7. Členské štáty zabezpečia, že dôjde k vymazaniu osobných údajov prijatých od orgánu iného členského štátu

– ak by sa tieto údaje nemali prenášať, sprístupňovať alebo prijímať,

– po vypršaní časovej lehoty ustanovenej zákonom iného členského štátu, ak orgán, ktorý uskutočnil prenos alebo sprístupnenie príslušných údajov, prijímajúcemu orgánu takúto časovú lehotu oznámil v čase prenosu alebo sprístupnenia príslušných údajov, pokiaľ sa tieto osobné údaje ďalej nevyžadujú v súdnych konaniach,

– ak už tieto údaje nie sú potrebné na účely, na ktoré boli prenesené alebo sprístupnené.

8. Ak došlo k prenosu údajov bez požiadania, prijímajúci orgán bezodkladne overí, či sú tieto údaje nevyhnutné na účely, na ktoré boli prenesené.

9. Osobné údaje sa nevymažú, ale sa zablokujú v súlade s vnútroštátnym právom, ak existujú dostatočné dôvody domnievať sa, že vymazanie by mohlo mať vplyv na záujmy subjektu údajov, ktoré sú hodné ochrany. Blokované údaje sa použijú alebo prenesú iba na účely, kvôli ktorým neboli vymazané.

Článok 10
Protokolovanie a dokumentácia

1. Členské štáty zabezpečia, že sa každý automatizovaný prenos alebo prijatie osobných údajov najmä prostredníctvom priameho automatizovaného prístupu, zaprotokolujú s cieľom zaistiť následné overenie dôvodov prenosu, prenesených údajov, času prenosu, zúčastnených orgánov a pokiaľ ide o prijímajúci orgán, osôb, ktoré údaje prijali a ktoré dali podnet na ich prijatie.

2. Členské štáty zabezpečia, že sa každý neautomatizovaný prenos alebo prijatie osobných údajov dokumentuje s cieľom zaistiť následné overenie dôvodov prenosu, prenesených údajov, času prenosu, zúčastnených orgánov a pokiaľ ide o prijímajúci orgán, osôb, ktoré údaje prijali a ktoré dali podnet na ich prijatie.

3. Orgán, ktorý zaprotokoloval alebo dokladoval takéto informácie, to bezodkladne oznámi príslušnému dozornému orgánu na jeho žiadosť. Tieto informácie sa použijú iba na kontrolu ochrany údajov a na zaistenie náležitého spracovania údajov ako aj ich úplnosti a bezpečnosti.

ČASŤ II – ĎALŠIE SPRACOVANIE, NAJMÄ ĎALŠÍ PRENOS A PREVOD ÚDAJOV PRIJATÝCH OD PRÍSLUŠNÝCH ORGÁNOV OSTATNÝCH ČLENSKÝCH ŠTÁTOV ALEBO NIMI SPRÍSTUPNENÝCH

Článok 11
Ďalšie spracovanie osobných údajov prijatých od príslušných orgánov ostatných členských štátov alebo nimi sprístupnených

1. Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje prijaté od príslušných orgánov ostatných členských štátov alebo nimi sprístupnené, sa ďalej spracujú iba v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím, najmä jeho článkami 4, 5 a 6,

   a) na osobitný účel, na ktorý boli prenesené alebo sprístupnené alebo

   b) ak je to nevyhnutné, na účel predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov alebo na účel predchádzania hrozbám voči verejnej bezpečnosti alebo osobe, okrem prípadov, kedy sú takéto

okolnosti prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov.

2. Príslušné osobné údaje sa ďalej spracujú na účely uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku iba s predchádzajúcim súhlasom orgánu, ktorý osobné údaje preniesol alebo sprístupnil.

3. Odsek 1 písm. b) sa neuplatňuje, v prípade, že osobitná legislatíva v rámci hlavy VI Zmluvy o Európskej únii výslovne ustanoví, že osobné údaje prijaté od príslušného orgánu členského štátu alebo ním sprístupnené, sa ďalej spracujú iba na účely, na ktoré boli prenesené alebo sprístupnené.

Článok 12
Prenos ostatným príslušným orgánom

Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje prijaté od príslušného orgánu iného členského štátu alebo ním sprístupnené sa ďalej prenášajú alebo sprístupňujú ostatným príslušným orgánom členských štátov iba ak sú splnené všetky nasledujúce požiadavky:

a) prenos alebo sprístupnenie je ustanovené zákonom ako jasná povinnosť alebo oprávnenie.

b) prenos alebo sprístupnenie je nevyhnutné na splnenie zákonnej úlohy orgánu, ktorý príslušné údaje prijal alebo orgánu, ktorému sa ďalej prenesú.

c) prenos alebo sprístupnenie je nevyhnutné na osobitné účely, na ktoré boli príslušné údaje prenesené alebo sprístupnené alebo na účel predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov alebo na účel predchádzania hrozbám voči verejnej bezpečnosti alebo osobe, okrem prípadov, kedy sú takéto zretele prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov.

d) príslušný orgán členského štátu, ktorý uskutočnil prenos alebo sprístupnenie príslušných údajov príslušnému orgánu, ktorý mieni ďalej ich preniesť alebo sprístupniť, dal svoj predchádzajúci súhlas na ich ďalší prenos alebo sprístupnenie.

Článok 13
Prenos orgánom iným než sú príslušné orgány

Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje prijaté od príslušného orgánu iného členského štátu alebo ním sprístupnené sa ďalej prenášajú orgánom iným než sú príslušné orgány členských štátov iba v konkrétnych prípadoch a ak sú splnené všetky tieto požiadavky:

a) prenos je ustanovený zákonom ako určitá povinnosť alebo oprávnenie.

b) prenos je

nevyhnutný na osobitný účel, na ktorý boli príslušné údaje prenesené alebo sprístupnené alebo na účel predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov alebo na účel predchádzania hrozbám voči verejnej bezpečnosti alebo osobe, okrem prípadov, kedy sú takéto zretele prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov,

alebo

je nevyhnutný pretože príslušné údaje sú pre orgán, ktorému sa údaje ďalej prenesú, nutné na to, aby splnil svoju vlastnú zákonnú úlohu a zabezpečil, aby cieľ zberu alebo spracovania, ktoré má orgán vykonať, bol zlučiteľný s pôvodným spracovaním

a právne záväzky príslušného orgánu, ktorý mieni údaje preniesť, neboli s tým v rozpore,

alebo

je nepochybne v záujme subjektu údajov a subjekt údajov vyjadril buď s týmto súhlas alebo okolnosti dovoľujú jasný predpoklad takého súhlasu.

c) Príslušný orgán členského štátu, ktorý uskutočnil prenos alebo sprístupnenie príslušných údajov príslušnému orgánu, ktorý mieni ďalej ich preniesť alebo sprístupniť, dal svoj predchádzajúci súhlas na ich ďalší prenos.

Článok 14
Prenos súkromným osobám

Členské štáty bez toho, aby boli dotknuté pravidlá vnútroštátneho trestného konania, zabezpečia, že osobné údaje prijaté od príslušného orgánu iného členského štátu alebo ním sprístupnené sa môžu ďalej preniesť súkromným osobám v členských štátoch iba v konkrétnych prípadoch a ak sú splnené všetky tieto požiadavky:

a) prenos je ustanovený zákonom ako jasná povinnosť alebo oprávnenie, a

b) prenos je nevyhnutný na účel, na ktorý boli príslušné údaje prenesené alebo sprístupnené alebo na účel predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov alebo na účel predchádzania hrozbám voči verejnej bezpečnosti alebo osobe, okrem prípadov, kedy sú takéto zretele prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov, a

c) príslušný orgán členského štátu, ktorý uskutočnil prenos alebo sprístupnenie príslušných údajov príslušnému orgánu, ktorý mieni ďalej ich preniesť alebo sprístupniť, dal svoj predchádzajúci súhlas na ich ďalší prenos súkromným osobám.

Článok 15
Prenos príslušným orgánom v tretích krajinách alebo medzinárodným orgánom

1. Členské štáty zabezpečia, že osobné údaje prijaté od príslušného orgánu iného členského štátu alebo ním sprístupnené, sa ďalej neprenesú príslušným orgánom v tretích krajinách alebo medzinárodným orgánom s výnimkou, ak je takýto prenos v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím a najmä spĺňa všetky nasledujúce požiadavky.

a) Prenos je ustanovený zákonom ako určitá povinnosť alebo oprávnenie.

b) Prenos je nevyhnutný na účel, na ktorý boli príslušné údaje prenesené alebo sprístupnené alebo na účel predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania trestných činov alebo na účel predchádzania hrozbám voči verejnej bezpečnosti alebo osobe, okrem prípadov, kedy sú takéto zretele prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov.

c) Príslušný orgán iného členského štátu, ktorý uskutočnil prenos alebo sprístupnenie príslušných údajov príslušnému orgánu, ktorý mieni ďalej ich preniesť alebo sprístupniť, dal svoj predchádzajúci súhlas na ich ďalší prenos.

d) Zaistí sa primeraný stupeň ochrany údajov v tretích krajinách alebo medzinárodnými orgánmi, ktorým sú príslušné údaje prenesené.

2. Členské štáty zabezpečia, že posúdenie primeranosti stupňa ochrany, ktorú poskytuje tretia krajina alebo medzinárodný orgán, sa uskutoční vzhľadom na všetky okolnosti v prípade každého prenosu alebo kategórie prenosov. Posúdenie je predovšetkým výsledkom hodnotenia týchto prvkov: typ údajov, účely a trvanie spracovania, na ktoré boli údaje prenesené, krajina pôvodu a krajina koncového určenia, všeobecné a sektorové pravidlá zákona uplatňovaného v tretích krajinách alebo na príslušný orgán, profesné a bezpečnostné pravidlá, ktoré sa tu uplatňujú, ako aj existencia dostatočných ochranných opatrení zavedených prijímateľom prenosu.

3. Členské štáty a Komisia sa navzájom informujú o prípadoch, keď sa domnievajú, že tretia krajina alebo medzinárodný orgán nezabezpečuje primeranú úroveň ochrany v zmysle odseku 2.

4. V prípade, že sa zistí v zmysle postupu ustanoveného v článku 16, že tretia krajina alebo medzinárodný orgán nezabezpečujú primeraný stupeň ochrany v zmysle odseku 2, členské štáty prijmú opatrenia nevyhnutné na predídenie akéhokoľvek prenosu osobných údajov do tejto tretej krajiny alebo príslušnému medzinárodnému orgánu.

5. V súlade s postupom uvedeným v článku 16 sa môže zistiť, či tretia krajina alebo medzinárodný orgán zabezpečujú primeraný stupeň ochrany v zmysle odseku 2 o ochrane súkromných životov a základných slobôd a práv jednotlivcov, z dôvodu svojho vnútroštátneho práva alebo medzinárodných záväzkov, ktorým sa zaviazal.

6. Výnimočne sa osobné údaje prijaté od príslušného orgánu iného členského štátu môžu ďalej preniesť príslušným orgánom v tretích krajinách alebo medzinárodným orgánom, v ktorých alebo ktorými nie je zabezpečený primeraný stupeň ochrany údajov, ak je to rozhodne nevyhnutné na ochranu základných záujmov členského štátu alebo na predídenie bezprostrednému vážnemu nebezpečenstvu, ktoré ohrozuje verejnú bezpečnosť alebo konkrétnu osobu alebo osoby.

Článok 16
Výbor

1. Ak sa odkazuje na tento článok, Komisii pomáha výbor zložený zo zástupcov členských štátov, ktorému predsedá zástupca Komisie.

2. Výbor prijme svoje pravidlá konania na návrh predsedu, ktorý vychádza zo štandardného rokovacieho poriadku, ktorý boli uverejnený v Úradnom vestníku Európskej únie.

3. Zástupca Komisie predloží výboru návrh opatrení na realizáciu. Výbor poskytne svoje stanovisko k návrhu v časovej lehote, ktorú predseda môže ustanoviť v závislosti od naliehavosti záležitosti. Väčšina predloží stanovisko ako to ustanovuje článok 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, v prípade rozhodnutia, ktoré musí Rada prijať na návrh Komisie. Hlasy zástupcov členských štátov vo výbore sa vážia spôsobom, uvedeným v tomto článku. Predseda nehlasuje.

4. Komisia príjme navrhované opatrenia, ak sú v súlade so stanoviskom výboru. Ak navrhované opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru, alebo ak nebolo poskytnuté žiadne stanovisko, Komisia bezodkladne predloží Rade návrh týkajúci sa daných opatrení a oznámi to Európskemu parlamentu.

5. Rada môže o tomto návrhu rozhodnúť kvalifikovanou väčšinou do dvoch mesiacov od dátumu jeho predloženia Rade.

Ak v rámci tejto lehoty Rada kvalifikovanou väčšinou rozhodla, že s návrhom nesúhlasí, Komisia ho opätovne preskúma. Následne môže Rade predložiť pozmenený návrh, opätovne predložiť pôvodný návrh alebo predložiť legislatívny návrh. Ak po uplynutí tohto obdobia Rada neprijme navrhovaný vykonávací akt, ani neoznámi, že je proti návrhu vykonávacích opatrení, Komisia prijme navrhovaný vykonávací akt.

Článok 17
Výnimky z článkov 12, 13, 14 a 15

Články 12, 13, 14 a 15 sa neuplatňujú, v prípade, že osobitná legislatíva v rámci hlavy VI Zmluvy o Európskej únii výslovne ustanovuje, že osobné údaje prijaté od príslušného orgánu členského štátu alebo ním sprístupnené, nebudú ďalej prenesené alebo dôjde k ich ďalšiemu prenosu iba za osobitných podmienok.

Článok 18
Informácie na požiadanie príslušným orgánom

Členské štáty zabezpečia, že príslušnému orgánu, od ktorého boli osobné údaje prijaté alebo ktorý ich sprístupnil, sa na požiadanie oznámi ich ďalšie spracovanie a dosiahnuté výsledky.

KAPITOLA IV
PRÁVA SUBJEKTU ÚDAJOV

Článok 19
Právo informácie v prípade zberu údajov od subjektu údajov s jeho vedomím

1. Členské štáty zabezpečia, že kontrolór alebo jeho zástupca, musí subjektu údajov, od ktorého sa údaje, ktoré sa ho týkajú, zbierajú s jeho vedomím, poskytnúť aspoň tieto informácie, s výnimkou, ak ich tento subjekt už má:

   a) totožnosť kontrolóra a jeho zástupcu, ak existuje;

   b) účely spracovania, na ktoré sú údaje potrebné;

   c) akékoľvek ďalšie informácie, ako napríklad

   – právny základ spracovania,

   – príjemcovia alebo kategórie príjemcov údajov,

   – či odpovede na otázky alebo iné spôsoby spolupráce sú povinné alebo dobrovoľné, ako aj možné dôsledky neschopnosti poskytnúť odpovede alebo spolupracovať,

   – existencia práva na prístup k údajom týkajúcich sa danej osoby a práva na ich opravu,

   pokiaľ sú takéto ďalšie informácie potrebné so zreteľom na špecifické okolnosti, za ktorých sa údaje zhromažďujú, zaručenie správneho spracovania vzhľadom na subjekt údajov.

2. Poskytnutie informácií ustanovené odsekom 1 sa zamieta alebo iba obmedzuje, ak je to nevyhnutné

a) na to, aby si kontrolór mohol náležite splniť svoje zákonom uložené povinnosti,

b) na to, aby sa predišlo zaujatosti v prebiehajúcich vyšetrovaniach, pátraniach alebo konaniach alebo na splnenie zákonom uložených povinností príslušných orgánov,

c) na ochranu verejnej bezpečnosti a verejného poriadku v členských štátoch,

d) na ochranu práv a slobôd tretích strán,

okrem tých prípadov, kde sú takéto zretele prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov.

3. Ak dôjde k zamietnutiu alebo obmedzeniu informácií uvedených v odseku 1, kontrolór subjekt údajov oboznámi s možnosťou odvolať sa na príslušný dozorný orgán bez toho, aby boli dotknuté zákonné opravné prostriedky a bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné konanie.

4. Podľa odseku 2 sa dôvody zamietnutia alebo obmedzenia neposkytujú, ak ich oznámenie môže mať vplyv na účel zamietnutia. V takomto prípade kontrolór subjekt údajov oboznámi s možnosťou odvolať sa na príslušný dozorný orgán bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek zákonné opravné prostriedky a bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné konanie. Ak subjekt údajov podá odvolanie na dozorný orgán, ten jeho odvolanie preskúma. Dozorný orgán pri vyšetrovaní odvolania mu iba oznámi, či boli údaje spracované správnym spôsobom a ak neboli, či boli vykonané nejaké nevyhnutné opravy.

Článok 20

Právo na informácie v prípade, keď údaje neboli získané od subjektu údajov alebo boli od neho získané bez jeho vedomia

1. V prípade, že údaje neboli získané od subjektu údajov alebo boli od neho získané bez jeho vedomia alebo bez jeho vedomia o tom, že sa zhromažďujú údaje, ktoré sa ho týkajú, členské štáty zabezpečia, že kontrolór alebo jeho zástupca musí v čase zaznamenávania osobných údajov alebo ak sa predpokladá ich sprístupnenie tretej strane, subjektu údajov bezplatne poskytnúť aspoň tieto informácie v primeranom časovom limite po prvom sprístupnení údajov, okrem prípadov, keď už ich vlastní alebo sa ukáže, že poskytnutie informácií je nemožné alebo by si vyžiadalo neprimerané úsilie:

a) totožnosť kontrolóra a jeho zástupcu, ak existuje;

b) účely spracovania;

c) akékoľvek ďalšie informácie, ako napríklad

– právny základ spracovania,

– kategórie údajov, ktorých sa to týka,

– príjemcovia alebo kategórie príjemcov,

– existencia práva prístupu k údajom a právo na opravu údajov, ktoré sa ho týkajú,

pokiaľ sú takéto ďalšie informácie potrebné, so zreteľom na špecifické okolnosti, za ktorých sa údaje spracovávajú, aby sa zabezpečilo správne spracovanie pokiaľ ide o subjekt údajov.

2. Informácie ustanovené v odseku 1 sa neposkytujú, ak to nie je nevyhnutné

a) na to, aby si kontrolór mohol náležite splniť svoje zákonom uložené povinnosti,

b) na to, aby sa predišlo zaujatosti v prebiehajúcich vyšetrovaniach, pátraniach alebo konaniach alebo na splnenie zákonom uložených povinností príslušných orgánov,

c) na ochranu verejnej bezpečnosti a verejného poriadku v členských štátoch,

d) na ochranu práv a slobôd tretích strán,

okrem tých prípadov, kde sú takéto zretele prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov.

Článok 21

Právo na prístup, opravu, vymazanie alebo zablokovanie

1. Členské štáty zaručia osobe pracujúcej s údajmi právo získať od kontrolóra:

a) bez obmedzenia, v dostatočných intervaloch a bez zbytočného odkladu alebo výdavkov:

– potvrdenie týkajúce sa toho, či sa údaje, ktoré sa ho týkajú, spracovávajú alebo nie a informácie aspoň pokiaľ ide o účely spracovania, kategórie príslušných údajov, právny základ spracovania a príjemcov alebo kategórie príjemcov, ktorým sa údaje prezradili,

– oznámenia pre neho v zrozumiteľnej forme o údajoch, ktoré sa spracovávajú a o akýchkoľvek dostupných informáciách pokiaľ ide o ich zdroj;

b) ak je to vhodné, opravu, vymazanie alebo zablokovanie údajov, ktorých spracovanie nie je v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia, najmä z dôvodu neúplného alebo nepresného charakteru údajov;

c) hlásenie tretím stranám, ktorým sa tieto údaje oznámili, o akejkoľvek úprave, vymazaní alebo zablokovaní vykonaných v súlade s bodom b), pokiaľ sa neukáže, že to nie je možné alebo si to nevyžaduje neprimerané úsilie.

2. Akýkoľvek akt, na ktorý je subjekt údajov oprávnený podľa odseku 1 sa zamietne, ak je to nevyhnutné

a) na to, aby si kontrolór mohol náležite splniť svoje zákonom uložené povinnosti,

b) na to, aby sa predišlo zaujatosti v prebiehajúcich vyšetrovaniach, pátraniach alebo konaniach alebo na splnenie zákonom uložených povinností príslušných orgánov,

c) na ochranu verejnej bezpečnosti a verejného poriadku v členských štátoch,

d) na ochranu práv a slobôd tretích strán,

okrem tých prípadov, kde sú takéto zretele prevýšené potrebou ochrany záujmov alebo základných práv subjektu údajov.

3. Zamietnutie alebo obmedzenie práv uvedených v odseku 1 sa ustanoví písomne. Ak dôjde k zamietnutiu alebo obmedzeniu práva uvedeného v odseku 1, kontrolór subjekt údajov oboznámi s možnosťou odvolať sa na príslušný dozorný orgán bez

toho, aby boli dotknuté zákonné opravné prostriedky a bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné konanie.

4. Podľa odseku 2 sa dôvody zamietnutia subjektu údajov neposkytujú, ak ich oznámenie môže mať vplyv na účel zamietnutia. V takomto prípade kontrolór subjekt údajov oboznámi s možnosťou odvolať sa na príslušný dozorný orgán bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek zákonné opravné prostriedky a bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné konanie. Ak subjekt údajov podá odvolanie na dozorný orgán, ten jeho odvolanie preskúma. Dozorný orgán pri vyšetrovaní odvolania mu iba oznámi, či boli údaje spracované správnym spôsobom a ak neboli, či boli vykonané nejaké nevyhnutné opravy.

Článok 22
Informácie tretím stranám po oprave, zablokovaní alebo vymazaní

Členské štáty zabezpečia, že sa prijmú primerané technické opatrenia na zaistenie automatického zhotovenia zoznamu poskytovateľov a adresátov týchto údajov v prípadoch, keď kontrolór na požiadanie osobné údaje zablokuje alebo ich vymaže. Kontrolór zaistí, že tí, ktorí sa v zozname nachádzajú, dostanú oznámenie o zmenách vykonaných v osobných údajoch.

KAPITOLA V
Dôvernosť a bezpečnosť spracovania

Článok 23
Dôvernosť

Akákoľvek osoba konajúca na základe právomoci kontrolóra alebo spracovateľa, vrátane samotného spracovateľa, ktorá má prístup k osobným údajom, nesmie tieto údaje spracovať s výnimkou, keď koná na základe pokynov kontrolóra, pokiaľ zákon nevyžaduje, aby tak konala. Všetky osoby povolané pracovať so príslušným orgánom členského štátu alebo v rámci neho, sú viazané prísnymi pravidlami dôvernosti.

Článok 24
Bezpečnosť

1. Členské štáty zabezpečia, že kontrolór musí zaviesť primerané technické a organizačné opatrenia na ochranu osobných údajov proti náhodnému alebo nezákonnému zničeniu alebo náhodnej strate, pozmeneniu, neoprávnenému prezradeniu alebo prístupu, najmä tam, kde spracovanie zahŕňa prenos systémom alebo sprístupnenie poskytnutím priameho automatizovaného prístupu, a proti všetkým ostatným nezákonným spôsobom spracovania, pri zohľadnení najmä rizík, ktoré spracovanie a charakter údajov, ktoré si vyžadujú ochranu, predstavujú.

   So zreteľom na stav techniky a cenu jej zavedenia, takéto opatrenia zabezpečia úroveň bezpečnosti primeranú rizikám, ktoré spracovanie a charakter údajov, ktoré si vyžadujú ochranu, predstavujú. Opatrenia sa považujú za nevyhnutné tam, kde úsilie, ktoré si vyžadujú, nie je neprimerané cieľu, ktorý majú v zmysle ochrany dosiahnuť.

2. Pokiaľ ide o automatizované spracovanie údajov, každý členský štát zavedie opatrenia, určené na:

a) odmietnutie prístupu neoprávneným osobám k zariadeniu, ktoré slúži na spracovanie osobných údajov (kontrola prístupu k zariadeniu);

b) predchádzanie neoprávneného čítania, kopírovania, upravovania alebo odstraňovania nosiča údajov (kontrola nosiča údajov);

c) zabránenie neoprávnenému vkladaniu údajov a neoprávnenému nazeraniu, úprave alebo vymazaniu uložených osobných údajov (kontrola uchovávania);

d) predídenie používania automatizovaných systémov spracovania údajov neoprávnenými osobami za pomoci zariadenia na prenos údajov (kontrola používateľa);

e) zabezpečenie toho, že iba osoby oprávnené používať automatizovaný systém na spracovanie údajov majú prístup k údajom, ktorých sa týka ich prístupové oprávnenie (kontrola prístupu k údajom);

f) zabezpečenie toho, že je možné overiť a stanoviť, ktorým orgánom boli alebo môžu byť osobné údaje prenesené alebo sprístupnené za pomoci zariadenia na prenos údajov (kontrola prenosu/komunikácie);

g) zabezpečenie toho, že je následne možné overiť a stanoviť, ktoré osobné údaje, kedy a kým boli vložené do automatizovaných systémov na spracovanie údajov (kontrola vloženia);

h) predídenie neoprávneného čítania, kopírovania, upravovania alebo vymazania osobných údajov počas prenosu alebo počas prepravy údajového nosiča (kontrola prepravy);

i) zabezpečenie toho, že nainštalované systémy môžu byť v prípade prerušenia okamžite obnovené (obnova);

j) zabezpečenie toho, že funkcie systému fungujú bezporuchovo, že pri výskyte porúch funkcií dôjde k ich okamžitému nahláseniu (spoľahlivosť) a uložené údaje nemôžu byť zlým fungovaním systému poškodené (úplnosť).

3. Členské štáty zabezpečia, že kontrolór musí tam, kde sa spracovávanie vykonáva v jeho mene, vybrať spracovateľa, ktorý poskytne dostatočné záruky vzhľadom na technické bezpečnostné opatrenia a organizačné opatrenia riadiace spracovanie, ktoré sa má vykonať, a musí zabezpečiť súlad s týmito opatreniami.

4. Vykonanie spracovania spracovateľom sa musí riadiť zmluvou alebo právnym aktom, ktorý zaväzuje spracovateľa voči kontrolórovi a najmä stanovuje, že:

– spracovateľ koná len na základe pokynov kontrolóra,

– povinnosti stanovené v odseku 1 a 2, ako to definuje právo členského štátu, v ktorom má spracovateľ sídlo, tiež uložené spracovateľovi.

5. Na účely zachovania dôkazu sa časti zmluvy alebo právny akt týkajúci sa ochrany údajov a požiadaviek týkajúcich sa opatrení uvedených v odseku 1 uvádzajú v písomnej alebo v inej obdobnej forme.

Článok 25
Register

1. Členské štáty zabezpečia, že každý kontrolór si vedie register všetkých operácií spracovania alebo súborov takýchto operácií, ktoré majú slúžiť na jediný účel alebo na niekoľko súvisiacich účelov. Údaje obsiahnuté v registri zahŕňajú

   a) meno a adresu kontrolóra a jeho zástupcu, ak existuje;

   b) účel alebo účely spracovania;

   c) popis kategórie alebo kategórií osoby pracujúcej s údajmi a údajov alebo kategórií údajov, ktoré sa ho týkajú;

   d) právny základ operácie spracovania, pre ktorý sú údaje potrebné;

   e) príjemcov alebo kategórií príjemcov, ktorým sa môžu údaje prezradiť;

   f) navrhnuté prenosy údajov do tretích krajín;

   g) všeobecný popis umožňujúci predbežné zhodnotenie, ktoré sa má urobiť o primeranosti opatrení prijatých podľa článku 24 na zabezpečenie bezpečnosti spracovania.

2. Členské štáty určia podmienky a postupy, podľa ktorých sa informácie uvedené v odseku 1 musia oznámiť dozornému orgánu.

Článok 26
Predbežná kontrola

1. Členské štáty určia operácie spracovania, ktoré môžu predstavovať osobitné riziká pre práva a slobody subjektov údajov a skontrolujú, či sa tieto operácie spracovania skúmajú pred ich spustením.

2. Takéto predbežné kontroly vykoná dozorný orgán po prijatí oznámenia od kontrolóra alebo úradníka na ochranu údajov, ktorý sa v prípadoch podozrenia musí poradiť s dozorným orgánom.

3. Členské štáty môžu tiež vykonať takéto kontroly v súvislosti s prípravou buď opatrenia vnútroštátneho parlamentu alebo opatrenia založeného na takomto legislatívnom opatrení, ktoré určuje charakter spracovania a ustanovuje primerané bezpečnostné opatrenia.

KAPITOLA VI
ZÁKONNÉ OPRAVNÉ PROSTRIEDKY A ZÁVÄZKY

Článok 27
Opravné prostriedky

Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek administratívne opravné prostriedky, ktoré môžu byť ustanovené, inter alia pred dozorným orgánom uvedeným v článku 30, pred predložením súdnemu orgánu, členské štáty každej osobe zabezpečia právo na zákonný opravný prostriedok pri akomkoľvek porušení práv, ktoré mu zaručuje uplatňované vnútroštátne právo podľa tohto rámcového rozhodnutia týkajúceho sa predmetného spracovania.

Článok 28
Záväzky

1. Členské štáty zabezpečia, že každá osoba, ktorá utrpela škodu v dôsledku nezákonnej operácie spracovania alebo akéhokoľvek činu nezlučiteľného s prijatými vnútroštátnymi predpismi podľa tohto rámcového rozhodnutia, je oprávnená od kontrolóra dostať kompenzáciu za utrpenú škodu. Kontrolór môže byť od tohto záväzku oslobodený buď úplne alebo čiastočne, ak dokáže, že nie je príslušný za udalosť spôsobujúcu škodu.

2. Avšak príslušný orgán, ktorý prijal osobné údaje od príslušného orgánu iného členského štátu nesie záväzok vis-à-vis poškodenej strane za spôsobené škody v dôsledku použitia nesprávnych alebo neaktuálnych údajov. Svojho záväzku sa nemôže vzdať s odôvodnením, že nesprávne a neaktuálne údaje prijal od iného orgánu. Ak dôjde k prisúdeniu odškodného voči prijímajúcemu orgánu v dôsledku toho, že použil nesprávne údaje, ktoré boli prenesené alebo sprístupnené príslušným orgánom iného členského štátu, tento orgán prijímajúcemu orgánu v plnej výške vyplatí náhradu sumy vyplatenej na odškodné.

Článok 29
Postihy

1. Členské štáty prijmú vhodné opatrenia na zabezpečenie úplného vykonávania ustanovení tohto rámcového rozhodnutia a ustanovia najmä účinné, primerané a odrádzajúce postihy, ktoré sa uvalia v prípade porušenia ustanovení prijatých podľa tohto rámcového rozhodnutia.

2. Členské štáty ustanovia účinné, primerané a odrádzajúce trestné postihy úmyselne spáchaných trestných činov znamenajúce vážne porušenia ustanovení prijatých podľa tohto rámcového rozhodnutia, najmä ustanovení, ktorých cieľom je zaistiť dôvernosť a bezpečnosť spracovania.

KAPITOLA VII
DOZORNÝ ORGÁN A PRACOVNÁ SKUPINA NA OCHRANU JEDNOTLIVCOV SO ZRETEĽOM NA SPRACOVANIE OSOBNÝCH ÚDAJOV

Článok 30
Dozorný orgán

1. Každý členský štát zabezpečí, že jeden alebo viac verejných orgánov nesie zodpovednosť za monitorovanie uplatňovania ustanovení na svojom území, ktoré členské štáty prijali podľa tohto rámcového rozhodnutia. Tieto orgány konajú vo vykonávaní im zverených funkcií úplne nezávisle.

2. Každý členský štát zabezpečí, že s dozornými orgánmi sa konzultujú návrhy administratívnych opatrení alebo predpisov týkajúcich sa ochrany práv a slobôd jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov.

3. Každý orgán je najmä vybavený:

– vyšetrovacími právomocami, ako sú právomoci prístupu k údajom, tvoriacim predmet operácií spracovania a právomoci zbierať všetky informácie, ktoré sú nevyhnutné na plnenie jeho dozorných povinností,

– účinnými právomocami intervenovať, ako je napríklad doručenie stanovísk pred vykonaním operácií spracovania, podľa článku 26, a zabezpečenie primeraného uverejnenia takýchto stanovísk, nariadenie zablokovať, vymazať alebo zničiť údaje, uvalenie dočasného alebo úplného zákazu na spracovanie, upozornenie alebo napomenutie kontrolóra, alebo oznámenie záležitosti vnútroštátnym parlamentom alebo iným politickým inštitúciám,

– právomocou zaoberať sa právnymi postupmi tam, kde došlo k porušeniu vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tohto rámcového rozhodnutia alebo súdne orgány na tieto porušenia upozorniť.

Proti rozhodnutiam dozorného orgánu, ktoré sú príčinou sťažností, je možné sa odvolať prostredníctvom súdov.

4. Každý dozorný orgán prejednáva sťažnosti predložené každou osobou, ktoré sa týkajú ochrany jej práv a slobôd vzhľadom na spracovanie osobných údajov. Príslušná osoba je informovaná o výsledku prejednávania sťažnosti.

5. Každý kontrolný orgán pripraví správu o svojich činnostiach v pravidelných intervaloch. Správa sa uverejní.

6. Každý kontrolný orgán je oprávnený, bez ohľadu na vnútroštátne právo uplatňované na predmetné spracovanie, vykonávať na území svojho vlastného členského štátu právomoci jemu pridelené v súlade s odsekom 3. Každý orgán môže byť požiadaný orgánom iného členského štátu vykonávať svoje právomoci.

7. Dozorné orgány spolupracujú navzájom, ako aj s dozornými orgánmi zriadenými na základe hlavy VI Zmluvy o Európskej únii a s Európskym dozorným úradníkom na ochranu údajov v rozsahu nevyhnutnom na výkon svojich povinností, najmä výmenou užitočných informácií.

8. Členské štáty zabezpečia, aby členovia a zamestnanci dozorného orgánu, aj v prípade, keď sa ich pracovný pomer ukončí, podliehali povinnosti služobného tajomstva pokiaľ ide o dôverné informácie, ku ktorým majú prístup.

9. Právomoci dozorného orgánu nemajú vplyv na nezávislosť súdnictva a rozhodnutia prijaté týmto orgánom nemajú vplyv na výkon zákonných úloh súdnictva v trestných konaniach.

Článok 31

Pracovná skupina pre ochranu jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov

1. Týmto sa zriaďuje Pracovná skupina pre ochranu jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, ďalej ako „pracovná skupina“. Má poradenský štatút a koná nezávisle.

2. Pracovná skupina je zložená zo zástupcu dozorného orgánu alebo orgánov menovaných každým členským štátom, zo zástupcu Európskeho dozorného úradníka na ochranu údajov a zo zástupcu Komisie.

Každý člen pracovnej skupiny je menovaný inštitúciou, orgánom alebo orgánmi, ktoré zastupuje. Tam, kde členský štát menoval viac ako jeden dozorný orgán, tieto orgány vymenujú spoločného zástupcu.

Predsedovia spoločných dozorných orgánov zriadených na základe hlavy VI Zmluvy o Európskej únii sú oprávnení zúčastňovať sa a byť zastúpení na stretnutiach pracovnej skupiny. Dozorný orgán alebo orgány, ktoré vymenoval Island, Nórsko a Švajčiarsko, sú oprávnené byť zastúpené na stretnutiach pracovnej skupiny, pokiaľ sú ich predmetom záležitosti súvisiace so schengenským acquis.

3. Pracovná skupina prijíma rozhodnutia úplnou väčšinou zástupcov dozorných orgánov členských štátov.

4. Pracovná skupina si zvolí svojho predsedu. Predseda je volený na dvojročné funkčné obdobie. Jeho menovanie je obnoviteľné.

5. Sekretariát pracovnej skupiny poskytne Komisia.

6. Pracovná skupina prijme svoj vlastný rokovací poriadok.

7. Pracovná skupina prejedná záležitosti predložené jej predsedom buď na základe jeho iniciatívy alebo na žiadosť zástupcu dozorných orgánov, Komisie, Európskeho dozorného úradníka na ochranu údajov alebo predsedov spoločných dozorných orgánov.

Článok 32
Úlohy

1. Pracovná skupina:

   a) skúma každú otázku týkajúcu sa uplatňovania vnútroštátnych opatrení prijatých na základe tohto rámcového rozhodnutia s cieľom prispieť k jednotnému uplatňovaniu takýchto opatrení,

   b) poskytuje stanovisko pokiaľ ide o stupeň ochrany v členských štátoch a v tretích krajinách a medzinárodných orgánoch, najmä s cieľom zaručiť prenos osobných údajov tretím krajinám alebo medzinárodným orgánom, ktoré zaisťujú stupeň ochrany údajov, v súlade s článkom 15 tohto rámcového rozhodnutia,

   c) poskytuje Komisii a členským štátom rady k akýmkoľvek navrhnutým zmenám a doplneniam tohto rámcového rozhodnutia, k akýmkoľvek dodatočným alebo osobitným opatreniam na zabezpečenie práv a slobôd fyzických osôb so zreteľom na spracovanie osobných údajov za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov alebo k akýmkoľvek navrhovaným opatreniam, ktoré na takéto práva a slobody vplývajú.

2. Ak pracovná skupina zistí, že medzi zákonmi alebo praktikami členských štátov vznikajú odchýlky, ktoré pravdepodobne ovplyvňujú rovnosť ochrany osôb so zreteľom na spracovanie osobných údajov v rámci Európskej únie, oznámi to Rade a Komisii.

3. Pracovná skupina na základe vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy Komisie alebo Rady môže preložiť odporúčania k všetkým záležitostiam týkajúcim sa ochrany osôb so zreteľom na spracovanie osobných údajov v rámci Európskej únie za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov.

4. Stanoviská a odporúčania pracovnej skupiny sú postúpené Rade, Komisii, Európskemu parlamentu a výboru uvedenému v článku 16.

5. Komisia na základe informácií poskytnutých členskými štátmi pracovnej skupine oznámi kroky, ktoré podnikne v reakcii na jej stanoviská a odporúčania. Urobí tak v správe, ktorá je tiež postúpená Európskemu parlamentu a Rade. Správa sa uverejní. Členské štáty pracovnej skupine oznámia akékoľvek kroky, ktoré podniknú podľa odseku 1.

6. Pracovná skupina vypracuje výročnú správu o situácii pokiaľ ide o ochranu fyzických osôb so zreteľom na spracovanie osobných údajov za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov v rámci Európskej únie a v tretích krajinách, ktorú poskytne Komisii, Európskemu Parlamentu a Rade. Správa sa uverejní.

KAPITOLA VIII
Záverečné ustanovenia

Článok 33
Zmeny a doplnenia Schengenského dohovoru

Na účely záležitostí spadajúcich do rámca Zmluvy o EÚ toto rámcové rozhodnutie nahrádza články 126 až 130 Schengenského dohovoru.

Článok 34
Vzťah k ostatným nástrojom týkajúcim sa spracovania a ochrany osobných údajov

1. Toto rámcové rozhodnutie nahrádza článok 23 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie.

2. Akýkoľvek odkaz na Dohovor Rady Európy č. 108 z 28. januára 1981 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na automatizované spracovanie osobných údajov sa považuje za odkaz na toto rámcové rozhodnutie.

Článok 35
Vykonávanie

1. Členské štáty do 31. decembra 2006 prijmú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím.

2. Členské štáty do tohto istého dátumu Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii zašlú text ustanovení, ktorými sa do vnútroštátneho práva prevádzajú povinnosti im uložené na základe tohto rámcového rozhodnutia, ako aj oznámia vymenovanie dozorného orgánu alebo orgánov uvedených v článku 29. Na základe týchto informácií a písomnej správy zo strany Komisie, Rada do 31. decembra 2007 posúdi, do akej miery členské štáty prijali opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím.

Článok 36
Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli,

Za Radu
Predseda

PRÍLOHA

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ

Politická (-é) oblasť (-ti): Spravodlivosť a vnútorné záležitosti

Činnosť (-ti): 1806 – Vytvorenie skutočného európskeho priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v trestnoprávnych a občianskoprávnych veciach

NÁZOV ČINNOSTI: NÁVRH RÁMCOVÉHO ROZHODNUTIA RADY O OCHRANE OSOBNÝCH ÚDAJOV SPRACOVANÝCH V RÁMCI POLICAJNEJ A JUSTIČNEJ SPOLUPRÁCE

1. ROZPOČTOVÁ (-É) POLOŽKA(-Y) + VÝDAVKOVÁ (-É) KAPITOLA (-Y)

neuvádza sa

2. CELKOVÉ ČÍSELNÉ ÚDAJE

2.1. Celkové pridelené prostriedky na činnosť (časť B): miliónov eur na záväzok

neuvádza sa

2.2. Doba uplatňovania:

so začiatkom v roku 2006

2.3. Celkový viacročný odhad výdavkov:

a) Plán viazaných rozpočtových prostriedkov/platobných rozpočtových prostriedkov (finančná intervencia) (*pozri bod 6.1.1*)

miliónov eur (*na tri desatinné miesta*)

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Spolu
Záväzky							
Platby							

b) Technická a administratívna pomoc a podporné výdavky (*pozri bod 6.1.2*)

Záväzky							
Platby							

Medzisúčet a+b							
Záväzky							
Platby							

c) Celkový finančný vplyv na ľudské zdroje a ostatné administratívne výdavky*(pozri body 7.2 a 7.3)*

Záväzky/ platby	0,389	0,389	0,389	0,389	0,389	0,389	2,334

MEDZISÚČET a+b+c							
Záväzky							
Platby							

2.4. Zlučiteľnosť s finančným plánom a finančným výhľadom

neuvádza sa

2.5. Finančný vplyv na stranu príjmov:

Návrh nemá finančné dôsledky

3. CHARAKTERISTIKY ROZPOČTU

Druh výdavku		**Nové**	**Príspevok EZVO**	**Príspevky od krajín uchádzajúcich sa o vstup**	**Výdavková kapitola vo finančnom výhľade**
nezluč.	nedif.	neuvádza sa	neuvádza sa	neuvádza sa	číslo sa neuvádza

4. PRÁVNY ZÁKLAD

Článok 30, 31 a článok 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy o EÚ

5. OPIS A ODÔVODNENIE

5.1. Potreba intervencie Spoločenstva

5.1.1. Sledované ciele

Navrhované rámcové rozhodnutie ustanovuje spoločné normy pokiaľ ide o ochranu osobných údajov spracovaných príslušnými orgánmi v súvislosti s činnosťami

ustanovenými v hlave VI Zmluvy o Európskej únii (policajná a súdna spolupráca v trestných veciach). Nezávislé verejné dozorné orgány monitorujú uplatňovanie vnútroštátnych ustanovení v členských štátoch podľa tohto rámcového rozhodnutia. Na úrovni EÚ sa zriaďuje Pracovná skupina pre ochranu jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov za účelom predchádzania, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov, ďalej ako „pracovná skupina“. Pracovná skupina je zložená zo zástupcu dozorného orgánu alebo orgánov menovaných každým členským štátom, zo zástupcu Európskeho dozorného úradníka na ochranu údajov a zo zástupcu Komisie. Pracovná skupina skúma každú otázku týkajúcu sa uplatňovania vnútroštátnych opatrení prijatých na základe tohto rámcového rozhodnutia s cieľom prispieť k jednotnému uplatňovaniu takýchto opatrení. Poskytuje stanoviská pokiaľ ide o stupeň ochrany údajov v členských štátoch a tretích krajinách a Komisii a členským štátom poskytuje rady k akýmkoľvek navrhnutým zmenám a doplneniam tohto rámcového rozhodnutia, k akýmkoľvek dodatočným alebo osobitným opatreniam na zabezpečenie základných práv.

Okrem toho podľa článku 16 rámcového rozhodnutia výbor, ktorý je zložený zo zástupcov členských štátov a ktorého predsedom je zástupca Komisie, Komisii pomáha pri posudzovaní stupňa ochrany údajov v tretích krajinách tam, kde je to nevyhnutné.

5.1.2. Opatrenia prijaté v súvislosti s hodnotením ex ante

Došlo ku konzultáciám so zástupcami vlád a nezávislých dozorných orgánov členských štátov ako aj Islandu, Nórska a Švajčiarska, Európskeho dozorného úradníka na ochranu údajov, Europolu a Eurojustu. Najmä pri zohľadnení rôznych postojov, ktoré Komisia navrhuje na zriadenie pracovnej skupiny, čo je uvedené vyššie. Komisia s cieľom odhadnúť možné náklady, ktoré vzniknú v dôsledku tohto opatrenia, overila náklady (cestovné náklady, sekretariát pri príprave a organizovaní stretnutí), ktoré v súčasnosti pracovná skupina vynaložila, ktorá bola zriadená podľa článku 29 smernice 95/46/ES.

5.2. Predpokladané kroky a dojednania pre zásahy do rozpočtu

Uvedená pracovná skupina sa bude pravdepodobne stretávať pravidelne, približne päťkrát do roka. Výbor uvedený v článku 16 sa bude stretávať v prípade potreby a tak často, ako to bude potrebné, pravdepodobne tiež päťkrát do roka. Náhrady sa vyplácajú vždy jednému z účastníkov z členského štátu a schengenského štátu (Island, Nórsko). Určité smerovanie je možné odvodiť od skupín zriadených podľa článku 29 a 31 smernice Európskeho parlamentu a Rady z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov.

5.3. Postupy vykonávania

Komisia bude musieť organizovať všetky stretnutia vo vlastných priestoroch. Komisia bude musieť vyššie uvedenej pracovnej skupine a výboru poskytnúť služby sekretariátu a pripraviť/organizovať ich stretnutia.

6. FINANČNÉ DÔSLEDKY

6.1. Celkové finančné dôsledky na časť B - (počas celého programovacieho obdobia)

6.1.1. Finančná intervencia

neuvádza sa

6.1.2. Technická a administratívna pomoc, výdavky na podporu a informačné technológie (viazané rozpočtové prostriedky)

neuvádza sa

6.2. Výpočet nákladov podľa predpokladaného opatrenia v časti B (počas celého programovacieho obdobia)

neuvádza sa

7. VPLYV NA PERSONÁLNE A ADMINISTRATÍVNE VÝDAVKY

Vplyv na personálne a administratívne výdavky sa zahrnie v súvislosti s pridelením zdrojov vedúceho GR v súvislosti s ročným postupom pridelenia prostriedkov.

Pridelenie pracovných miest tiež závisí od určenia funkcií a zdrojov v súvislosti s finančným výhľadom na roky 2007-2013.

7.1. Vplyv na ľudské zdroje

Druhy miest		Zamestnanci určení na riadenie činností pomocou existujúcich a/alebo dodatočných zdrojov		Spolu	Opis úloh súvisiacich s jednotlivými opatreniami
		Počet miest na dobu neurčitú	Počet miest na dobu určitú		
Úradníci alebo dočasný personál	A B C	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Poskytovanie podpory sekretariátu, príprava stretnutí pracovnej skupiny a výboru
Ostatné ľudské zdroje					
Spolu					

7.2. Celkový finančný vplyv na ľudské zdroje

Druh ľudských zdrojov	Suma (EUR)	Metóda výpočtu *
Stáli zamestnanci Dočasní zamestnanci	1. rok: 189 000	1 x 108 000 0,5 x 108 000 0,25 x 108 000 = 189 000
Ostatné ľudské zdroje (upresnite rozpočtovú položku)		

Celkom	189.000	

Sumy predstavujú celkové náklady na dvanásť mesiacov.

7.3. Ostatné administratívne výdavky odvodené z jednotlivej činnosti

Rozpočtová položka (číslo a názov)	Suma v EUR	Metóda výpočtu
Celkové pridelené prostriedky (Hlava A7) A0701 – Misie A07030 – Stretnutia A07031 – Povinné výbory 1 A07032 – Nepovinné výbory 1 A07040 – Konferencie A0705 – Štúdie a konzultácie Ostatné výdavky (upresnite)	200 000	10 stretnutí* 27 * 740 EUR
Informačné systémy (A-5001/A-4300)		
Ostatné výdavky - časť A (upresnite)		
Celkom	200 000	

Sumy predstavujú celkové náklady na dvanásť mesiacov.

Uveďte druh výboru a skupinu, ku ktorej patrí.

I.	Celkom ročne (7.2 + 7.3)	€389 000
II.	Trvanie činnosti	
III.	Celkové náklady na činnosť (I x II)	

8. POKRAČOVANIE A HODNOTENIE

8.1. Následné opatrenia

Pracovná skupina a výbor ustanovia rokovací poriadok vrátane pravidiel týkajúcich sa dôvernosti. Európskemu parlamentu sa oznámi obdobným spôsobom ako je to stanovené v článku 7 rozhodnutia Rady 99/468/ES z 28. 6. 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, 17. 7. 1999, s. 23).

8.2. Opatrenia a časový rozvrh plánovaného hodnotenia

neuvádza sa

9. OPATRENIA PROTI PODVODOM

neuvádza sa

XXX